

zajímalo velice, jak by tu autor svoje kategorické »platí ovšem« odůvodnil!

V posledních dvou kapitolách svého zajímavého spisu podává autor jednak celkové resumé předchazejících kapitol, jednak se zabývá úvahami, jež by ku problému delegace byla zaujmouti de lege ferenda.

Má-li se přistoupiti k celkovému zhodnocení monografie, dlužno přes stručnost a mezerovitost recense uvést, že autor přes vytknutý mu methodický synkretismus osvědčuje na některých místech spisu smysl pro myšlení právnické (= právní pozitivismus), že dále nelze mu upřít samostatnost úsudku a znalost literatury o věci pojednávající. Svě myšlenky pak formuluje jasně a srozumitelně. Z uvedených důvodů dlužno v jeho monografii spatřovati cenné obohacení české vědy práva ústavního.

Rud. Petržíla.

D E N Í K.

Z REDAKCE. Jak letáček připojený ke 12. číslu Právnicka 1924 oznámil, nastupuje náš časopis počátkem roku 1925 do kolejí, jež byl nucen z válečných a poválečných hospodářských důvodů opustiti, a bude na dále vycházeti v pravidelných lhůtách čtrnáctidenních. Předsednictvo Právnické Jednoty jako nakladatel našeho časopisu opatření toto s povděkem vzalo na vědomí, doporučilo však spolu, aby i redaktorská služba uvedena byla na stav bývalý. Vzhledem k tomu schválilo povolání do redakce soudce p. Dr. Vladimíra Solnáře. Adresa jeho jest: Kr. Vinohrady, Zvonařka 13.

K šedesátým narozeninám prof. dra Karla Kadlece. Dne 11. ledna t. r. dožil se svých 60. narozenin profesor dějin slovanského práva na právnické fakultě Karlovy university, K a r e l K a d l e c. Zvláštní sklon ke studiu jazyků slovanských, jimiž se obíral již na gymnasiu, jakož i láska ke studiu dějin a neobyčejné nadání k němu přivedly ho záhy na pole dějin slovanského práva, pole to neobyčejně široké, pracné, ale i vděčné. Práce na tomto poli klade zajisté velké požadavky: znalosti jazykové, studium pramenů, podrobné ovládání dějin, jak těch kterých národů, tak i dějin povšechných, sledování bohaté a roz-

větvené literatury, stopování všech četných složek politických, společenských, hospodářských, kulturních a působení jich na vývoj právní, schopnosti srovnávací i způsobilosti ke synthesi, a v neposlední řadě i dokonalé znalosti právnické. To vše, spojeno s neúmornou pílí, u K a d l e c e najdeme a proto jsou výsledky jeho vědecké práce tak skvělé; možno tvrditi, že K a d l e c dnes zaujímá mezi slovanskými historiky právními přední místo. Tomu nasvědčují, jak četná uznání a vyznamenání, jichž se mu dostalo učenými společnostmi všech slovanských národů, tak i jeho bohatá korespondence odborná i to, jak často je vyhledáván odborníky z jiných států slovanských, z Rumunska i odjinud. Toto vedoucí místo v oboru dějin slovanského práva, jež K a d l e c zaujímá, nalezlo zvláštního významu po převratu také vzhledem k emigraci ruské.

Ze samostatných spisů jeho sluší jmenovati habilitační práci »Rodinný nedíl čili záduha v právu slovanském« (1898), dále »Verböszöho Tripartitum« (1902), Agrární právo v Bosně a Hercegovině« (1903), »Moščenický statut« (1914), »Valaši a valašské právo« (1916), »Jugoslavia« (1919); zvláštní zmínky zasluhuje velké a záslužné dílo K a d l e c o v o »Dějiny veřejného práva ve Střední Evropě«, jímž poskytl v krátké době po převratu studujícím práv výbornou učebnici pro nový předmět studia právnického nastoupivšího na místo dřívějších říšských dějin rakouských. Připomeneme-li, že Kadlec vedle těchto velkých prací uveřejnil řadu prací drobnějších v různých časopisech, že z jeho péra pochází veliký počet recensí, že kromě vědecké, učitelské a zkušební činnosti má množství jiných funkcí, z nichž jmenujeme jen generální sekretářství České Akademie, redakci »Sborníku věd právních a státních«, členství ve smíšeném soudě rozhodčím československo-maďarském, nedivíme se, že v kruhu přátelském často si posteskuje na přetížení.

Pracné studium pramenů různých národů vzbudilo v K a d l e c o v i myšlenku využití výsledků této práce k vydání velkého díla podávajícího slovanskou právní terminologii. Pracuje, jak můžeme prozraditi, na tomto velikém díle, jež považuje za své dílo životní, nejpilněji v době určené k odpočinku — totiž o prázdninách.

Přejeme mu z té duše, aby mu bylo dopřáno dokončiti i toto dílo a těšiti se i potom ještě po dlouhá léta z bohatých výtěžků jeho.